

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er naturligvis en debat, som er rimelig, vi har her i dag; det tror jeg alle kan være enige i.

Man taler så meget fra Socialdemokratiets side om velfærd, og man er utrolig optaget af, at vi har et velfærdssamfund; men så er spørgsmålet, om nogle i dette samfund har velfærd på bekostning af andre.

Når jeg sidder her og lytter til Socialdemokratiets tale, så er der faktisk overhovedet ikke noget nyt i det, der er kommet frem igennem mange år her i Folketingssalen. Det er smukke ord; det er flotte intentioner, men har man noget at have det i? Desværre er det jo således, at det har man ikke.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Jørn Pedersen, sagde ganske rigtigt, at hele basis for, at vi har et velfærdssamfund, er, at vi har en sund og god økonomi. Og vi ved jo alle sammen, når vi ser de forskellige finanslove fra regeringen, at det ikke er tilfældet for vort kære land, at vi har en velfungerende, god og sund økonomi.

Så er det, jeg spørger Socialdemokratiets ordfører, om det ikke var på høje tid ligesom at prøve noget nyt i ordførertalerne her fra Folketingets talerstol. Prøv noget nyt! Jeg tænker hermed på, at man kunne slå på at få en skatteletelse fra bunden, for når man hæver den skattefrie bundgrænse, vil det føre en hel masse positive ting med sig også med hensyn til velfærd for de dårligst stillede i samfundet.

Det er nok noget, hr. Jørn Pedersen umiddelbart vil betakke sig for. Ikke desto mindre mindes jeg da også, at det på et tidspunkt har været fremme fra Socialdemokratiet, at den idé, som Fremskridtspartiet har stået for siden 1973 – at hæve den skattefrie bundgrænse og dermed få gang i hjulene herhjemme og dermed også få netop de lavest lønnede med op på et rimeligt niveau, sådan at det ikke er de lavest lønnede, der skal betale til de bedst stillede her i samfundet – slet ikke var så dårlig.

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, om det, som jeg har hørt for nogle år siden fra socialdemokratiske politikere, stadig væk er noget, man står ved, og om det måske er noget, vi kan se i næste års finanslov, noget, som man arbejder frem imod, eller om det er noget, som man ikke længere under nogen omstændigheder vil tale om.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald har ordet for en kort bemærkning. Dernæst er det hr. Frank Dahlgaard og så hr. Erhard Jakobsen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det forekommer SF overraskende, at hr. Jørn Pedersen afviser at stemme for en dagsorden med den begrundelse, at man er enig i holdningerne, man er enig i målene, men fordi vi ikke skamrosede den nuværende regering, er man ikke til sinds at fremme, at vi får en velfærdsplan i Danmark.

Jeg synes, det er besynderligt, at man beder SF om det. Jeg synes, regeringen selv udmærket udfylder rollen med at rose så rigeligt, at det er helt svært at komme til at rose.

Men derudover vil jeg godt sige, at når vi ikke roser, er det også, fordi der er nogle ting, vi ikke er enige i. Vi synes fra SF's side, det er svært at skamrose det finanslovsforlig; der blev indgået sammen med Venstre og De Konservative, ud fra en velfærdsbetragtning, for dér forøgede man uligheden, dér beskar man bistandsklienters økonomi, dér lod man alle de visionære dele i forhold til velfærdsdimensionen glide ud, f.eks. ideer om at gøre aktivt brug af dagpenge osv.

Vi synes også, det er lidt svært at komme til at skamrose skattereformen, fordi retningen i den jo, som Ugebladet Mandag Morgen skriver, er, at den forgylder de velhavende, mens de små indkomster ikke fik noget ved skattereformen.

Af de grunde har vi svært ved at skamrose regeringen.

Men hvorfor kan vi ikke blive enige om at lave en velfærdsplan, der peger fremad, specielt også når man erindrer, hvor megen vægt regeringen lagde på Det Sociale Topmøde, og hvor megen vægt den lagde på, at Det Sociale Topmødes beslutninger om at imødegå social desintegration også skulle have betydning for den danske debat?

Jeg tror, socialministeren udtrykker det sådan: Vi glemmer ikke de fattige. Må jeg ikke godt spørge: Er det her ikke det store svigt, vi er udsat for: at fordi nogle ikke skamrosede nok, er man ikke villig til at støtte noget, som man i øvrigt selv siger man synes er en god idé?